

Danmarks vedkommende, og den situation kan faktisk opstå inden for en kort fremtid, hvis euroens fald fortsætter. Nu truer Centralbanken med yderligere rentestigninger, har jeg forstået. Man har i Centralbankens korte levetid allerede måttet gennemføre tre beskæftigelsesfjendiske rentestigninger i et fortvivlet forsøg på at genoprette tiltroen til euroen ude på valutamarke-derne, men det har naturligvis ikke hjulpet noget som helst, for der er ikke tiltro til den valuta.

Hvor mange renteforhøjelser skal vi finde os i fra Centralbankens side, før fru Elisabeth Arnold har fået nok af den snævre tilknytning, vi i øjeblikket har til Centralbanken, og den passive afskrift af dens beslutninger, som Nationalbanken her i Danmark brillerer med, hver gang de forhøjer renten nede i Frankfurt?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Hr. Keld Albrechtsen bringer et tema ind i debatten, som ikke kun er bragt ind af hr. Albrechtsen og Enhedslisten, men også af vismændene, nemlig spørgsmålet om alternativet til fastkurspolitikken, dvs. en flydende valutakurspolitik. Det har i virkeligheden undret mig utrolig meget, at det alternativ er faldet i så god jord, også hos Enhedslisten, og derfor vil jeg godt lige gøre opmærksom på én meget, meget central ting, inden fristelserne bliver for store for flere.

Der er ingen tvivl om, at den rapport, som vismændene har lavet, på en række punkter ligger meget på linje med det, regeringen har fremført i Økonomiministeriets og Finansministeriets rapport om, hvor effektivitetsgevinsterne ligger. Men vismændene gør så det, at de vejer det op mod værdien af at have en selvstændig pengepolitik til rådighed, ligesom hr. Keld Albrechtsen forfægtede for et øjeblik siden. Men det forudsætter jo, at Danmark opgiver den fastkurspolitik, som har tjent Danmark godt gennem 18 år, og så er min pointe følgende:

Kritikken af Den Europæiske Centralbank og den fælles valuta, som bl.a. Enhedslisten og også SF fremfører, er, at ECB kun styrer efter et inflationsmål, nemlig 2 pct., som er defineret af ECB. Danmark skygger euroen, og det vil sige, at vi indirekte også følger et inflationsmål. Det er kritiseret meget stærkt af modstanderne, her af hr. Keld Albrechtsen.

Det, vismændene gør i deres rapport, er at beskrive et alternativ, en flydende valutakurspolitik, som styrer efter – og hør nu godt efter,

hr. Keld Albrechtsen – et inflationsmål. Det er den måde, man fører flydende valutakurspolitik på, og hvordan i alverden harmonerer det med kritikken af Den Europæiske Centralbanks inflationsmål?

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen får hermed yderligere én kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Tak, hr. formand.

Der kan f.eks. være den forklaring på det, som vismændene skriver – jeg ved det ikke, for jeg har jo ikke gransket deres hjerter og nyrer – men der kan altså være den forklaring, at man f.eks. ved ikke nødvendigvis at følge én bestemt valuta nedad og nedad og nedad, som man følger euroen i øjeblikket, men ved at have en friere valutakursfastsættelse, som f.eks. Sverige og England har, kan undgå det inflationspres, som skabes, fordi kronens værdi hele tiden falder og falder i forhold til en række valutaer, og det er da en fornuftig overvejelse, som her kommer ind i billedet.

Vi har haft en fastkurspolitik i mange år. Man kan diskutere, hvor stor en succes den har været, men der er da ingen grund til at sige, at fordi man nu har ført en bestemt politik i 14 eller 16 år – jeg kan ikke huske det helt præcise antal – skal den fortsætte til evig tid. Problemet ved euromedlemskab er jo, at så bliver det, om end måske og forhåbentlig da ikke til evig tid, i hvert fald uigenkaldeligt. Så fraskriver man sig disse valgmuligheder, som vi dårligt nok er begyndt at diskutere, og som vismandsrapporten jo lægger op til, at den danske befolkning kan få en god debat om.

Formanden:

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Det er gode tider i Danmark. Sådan indledte statsministeren sin tale til Folketinget i dag, og det er jo på mange måder rigtigt, ikke mindst hvis man vælger at anskue de gode tider i Danmark ud fra et økonomisk synspunkt, sådan som statsministeren især gjorde. Danmarks økonomi er bundsolid, tallene på bundlinjen er fine, og det kan vi alle sammen glæde os over.

Men man kunne også stille sig selv det spørgsmål: Når nu det er gode tider i Danmark,